

Варя, Саша, Маша, и пр.? Ние мислиме, че ако нѣкой високоученъ филологъ да би пожелалъ да обясни произхождението на тие имена по фонетиката, безъ да познава въ тоя случай рускиятъ народъ и неговите обичаи, то негово словѣсие би ни разказало, че Гапка или Агапка е останало отъ татарете, защото само въ тюрко-финскиятъ езикъ сѣществува думата ага, че имената Дуна и Груша сѣ славянски, че името Финка свидѣтелствова за близките отношения на русите съ финните, че името Варя мерише на Варягъ, че Саша произхожда отъ бѣлгарскиятъ прѣкоръ Сисманъ, Шишманъ, Шишманъ и че името Маша сѣответствува на татарската дума маша (щипци). Така ли е? Но да обясниме на нашите читатели произхождението на гореказанните имена, защото безъ това обяснение мнозина отъ тѣхъ могатъ да са сѣгласатъ съ гореказанниятъ филологъ. Гапка или Агапка произхожда отъ Агапия, Дуна отъ Евдокія, Груша отъ Агрипина, Финка, Фенка или Феня отъ Теодосія, Варя отъ Варвара, Саша отъ Александра и Маша отъ Марія. Идето послѣ това и обяснявайте произхождението на народътъ по неговите собствени имена! Освѣтъ това, имената на бѣлгарските царйове сѣ биле записани отъ грѣците, които и до днешниятъ день при записването на чуждите думи праватъ погрѣшки. Едно шопче, на което името било Боривой Хаджичъ, отишло по своите търговски дѣла въ Грѣция и дало пашпортътъ си на атинската полиция. Когато свършило работата си и когато пожелало да се върне назадъ, то грѣцкото правителство му дало грѣцки пашпортъ, въ който било написано: «Воривонсъ Азисъ, родомъ изъ Тринисъ (Трѣизъ), еллининъ,» т. н. Сѣки, който познава грѣцкиятъ езикъ, знае, че въ тоя езикъ не сѣществуватъ буквите б, ш, дж, ч, щ и ж, и че грѣците иматъ особена страсть да прилагатъ послѣ сѣко име грѣцкото окончание и сѣ или рѣмно-цицарската частица ки.

(8) Името Куртъ сѣществува и до днешниятъ день. Умалителните или ласкателните отъ това име сѣ Кѣнйо, Кунчо и Кунйо. Въ софийскиятъ округъ сѣществува